

Zpráva o stavu soudních sporů a správních řízení za kalendářní rok 2014

Úsek mediálního práva působí v České televizi od ledna 2012. Zajišťuje právní službu v České televizi zejména ve správních řízeních, které s Českou televizí vede Rada pro rozhlasové a televizní vysílání podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a zák. č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a v těchto věcech zastupuje Českou televizi od roku 2012 před Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a před soudy všech stupňů.

Úsek mediálního práva rovněž poskytuje právní službu v České televizi ve věcech, které vyplývají z volebních zákonů, ze zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze zák. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a zastupuje Českou televizi v těchto věcech před příslušnými správními úřady a před soudy všech stupňů.

Poměrně značná část agendy Úseku mediálního práva zahrnuje poskytování právní služby ve věcech, týkajících se práva na odpověď, práva na dodatečné sdělení, na ochranu osobnosti a na ochranu dobrého jména právnické osoby a její dobré pověsti a zastupování České televize před soudy všech stupňů.

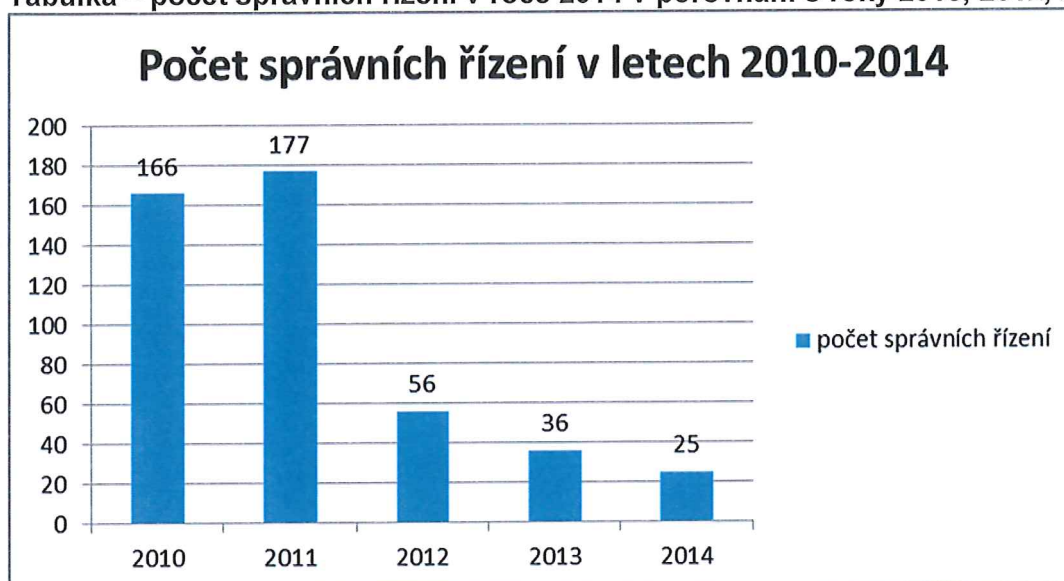
1. Agenda správních řízení, která vede Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí a následná soudní řízení v kalendářním roce 2014

Ve vztahu k České televizi, jakožto provozovateli televizního vysílání a poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání ústředním správním úřadem, který v oblasti televizního vysílání a v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vykonává státní správu. Pokud Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dospěje k závěru, že mohlo dojít k porušení povinností podle zák. č. 231/2001 Sb., zák. č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy nebo zákona č. 132/2010 Sb., zahájí s Českou televizí správní řízení, které může být ukončeno zastavením správního řízení, uložením pokuty nebo zastavením správního řízení s upozorněním na porušení zákona. V některých případech Rada pro rozhlasové a televizní vysílání správní řízení ani nevede a rovnou upozorní Českou televizi na porušení zákona. Proti rozhodnutí o uložení pokuty se Česká televize má možnost bránit žalobou u Městského soudu v Praze, popř. kasační stížností u Nejvyššího správního soudu. Proti upozornění na porušení zákona se však samostatnou žalobou u soudu bránit nelze. Obdobně jako v roce 2013 i v roce 2014 využívala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání institutu tzv. vysvětlení podle ust. § 137 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, zpravidla když potřebovala zjistit skutečnosti, týkající se obsahu vysílání, aniž by zahajovala správní řízení.

Celkový počet správních řízení a upozornění

V kalendářním roce 2014 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí celkem **25 správních řízení, z toho 12 správních řízení bylo zahájeno v roce 2014.** Z těchto 25 správních řízení jich bylo pravomocně ukončeno 12, přičemž ve 3 případech Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dospěla nakonec k závěru, že k porušení zákona nedošlo, v ostatních 9 případech vydala upozornění na porušení zákona. Kromě toho vydala v roce 2014 dalších 19 upozornění na porušení zákona, aniž by správní řízení zahajovala a Česká televize tudíž neměla možnost podávat námitky, natož se bránit vytýkanému porušení zákona soudní cestou samostatnou žalobou, byť v některých případech má za to, že upozornění na porušení zákona je nezákonné.

Tabulka – počet správních řízení v roce 2014 v porovnání s roky 2013, 2012, 2011, 2010

Nově zahájená správní řízení a vydaná upozornění

V roce 2014 bylo nově zahájeno celkem 12 správních řízení, což je méně než v předcházejících letech. Z těchto 12 správních řízení se 2 řízení týkala objektivit a vyváženosti pořadů, což je oproti 10 zahájeným správním řízením v roce 2013 pozitivní posun. Nejpočetnější skupinou nově zahájených správních řízení, konkrétně 4 případy, se týkaly tzv. neoddělené reklamy.

V roce 2014 obdržela Česká televize celkem 19 upozornění na porušení zákona, aniž by bylo před tím vedeno správní řízení, což je téměř jedenkrát více než v roce 2013. Z těchto 19 upozornění se 12 týkalo pořadů, které obsahovaly vulgarismy, zbytek se týkal různých povinností u obchodních sdělení a v jednom případě se upozornění týkalo záběru zobrazujícího osobu v nedůstojné situaci v příspěvku regionálního zpravodajství.

Velmi pozitivní skutečností je, že v roce 2014 nebylo zahájeno žádné správní řízení o porušení povinností, která se váže k ochraně fyzického, psychického, mravního vývoje dětí a mladistvých a nebylo uloženo ani žádné upozornění na porušení zákona v této oblasti. V souvislosti s poskytováním audiovizuální mediální služby na vyžádání nebylo zahájeno a ani vedeno žádné správní řízení a nebylo vydáno žádné upozornění na porušení zákona.

V roce 2014 si vyžádala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vysvětlení ke 20 věcem, z nichž necelá polovina se týkala obsahu zpravodajských a politicko-publicistických pořadů, ať již vyrobených v Praze nebo v regionech a cca ¼ se týkala přímo nebo nepřímo obchodních sdělení. Vysvětlení podává vždy příslušný šéfredaktor nebo vedoucí dotčeného útvaru po konzultaci s Úsekem mediálního práva. Pro úplnost je třeba dodat, že jedno vysvětlení se týkalo nasazení pořadů s audiopopisy vysílaných v budoucnu (červnu 2014). Česká televize poskytla Radě pro rozhlasové a televizní vysílání potřebné podklady v květnu 2014, škoda jen, že Česká televize obdržela zpětnou reakci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání až 15.1.2015, v den, kdy měla být odevzdána zpráva o plnění této povinnosti za celý kalendářní rok 2014, poněvadž by Česká televize mohla přihlídnout k výsledkům analýzy ještě v posledním čtvrtletí roku 2014.

Pokuty

V kalendářním roce 2014, stejně jako v roce 2013 a v roce 2012 nebyla uložena České televizi žádná nová pokuta ve správním ani soudním řízení. V kalendářním roce 2014 stále probíhala soudní řízení před soudy různých stupňů, případně správní řízení v 8 věcech, která byla zahájena před rokem 2012 v celkové částce 680 000,--. Z nich Městský soud v Praze,

případně Nejvyšší správní soud zrušil pokuty v 5 věcech, na to Rada pro rozhlasové a televizní vysílání správní řízení zastavila a vydala upozornění na porušení zákona, případně již nereagovala a v mezidobí uplynula prekluzivní lhůta. Většinou se pokuty týkaly obchodních sdělení. Již zaplacené pokuty byly vráceny na účet České televize. Z let před rokem 2012 zůstávají ke dni 31.12.2014 dosud otevřeny tři pokuty v celkové výši Kč 420.000,--, z toho jedna pokuta ve výši 300.000,--, uložená v roce 2010 za překročení hodinového limitu reklamy o 43 sekund, je opětovně předmětem moderace u soudu. Celkově lze konstatovat, že i v této oblasti došlo ke zlepšení situace, zejm. když porovnáme pokuty uložené v období před rokem 2012.

Nový právní rámec, reflexe, trendy

Úsek mediálního práva sleduje průběžně odbornou literaturu, rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva a zejména pak aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, před nímž zpravidla končí spory vedené mezi provozovateli vysílání a Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a jehož rozhodnutí, i když se třeba České televize netýkají, jsou zdrojem poučení a vodítkem při aplikaci vysílacích zákonů.

Z předložené informace o vydaných upozornění na porušení zákona vyplývá, že z 19 upozornění, které Rada pro rozhlasové a televizní vysílání doručila České televizi v roce 2014 bez zahájení správního řízení, se 12 upozornění týká odvysílaných pořadů obsahujících **vulgarismy**. Přitom 9 pořadů, které obsahovaly vulgarismy, bylo odvysíláno po 20,00 hodině, jeden od 19,00 hodin a dva v odpoledních hodinách. Platná právní úprava obsahuje ust. § 32 odst. 1 písm. j) zák. č. 231/2001 Sb., které zní: „*Provozovatel je povinen nezařazovat do programů pořady a reklamy, které obsahují vulgarismy a nadávky, kromě uměleckých děl, v nichž je to z hlediska líčeného kontextu nutné; taková díla je však možné vysílat v době od 22.00 hodin do 06.00 hodin druhého dne*“. Ačkoliv se v poslední době objevily názory, aby tato právní úprava byla zrušena, na základě vyhodnocení stávající právní úpravy a signálů od veřejnosti, ostatních provozovatelů vysílání sdružených v Asociaci televizních vysílání a od distributorů kinematografických filmů máme spíše za to, že by bylo vhodnější stávající právní úpravu modifikovat tak, aby z platného ustanovení § 32 odst. 1 písm. j) bylo vypuštěno slovo „nadávky“ a výjimka, která se vztahuje na umělecká díla by byla uplatněna pro vysílání již od 20.00 hodin. I nadále by mělo být spojeno porušení ust. § 32 odst. 1 písm. j) jen s možností upozornit provozovatele na porušení zákona nikoliv s pokutou. Co se týká živého vysílání, řeší tuto věc Kodex České televize.

Pro posuzování **upozornění** na porušení zákona má do budoucna význam rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 85/3012-88 ze dne 14.7.2014, z něhož lze dovodit, že pro posouzení účinku upozornění je podstatné zejména to, zda jednání za které je sankce ukládána, je obsahově podřaditelné pod vymezení porušení povinnosti obsažené v upozornění, které bylo v minulosti provozovateli vysílání doručeno.

V roce 2014 pokračovaly **diskuze v Evropské unii** nad platnou Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (kodifikované znění ze dne 10. března 2010) o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). V této diskuzi jsou nastoleny otázky, zda v době digitalizace je nadále vhodné rozlišovat v právních předpisech mezi lineárními a nelineárními službami, jak vytvořit rovné podmínky mezi všemi aktéry, jak zajistit účinnou ochranu nezletilých osob napříč všemi audiovizuálními mediálními službami, jak dále s pravidly upravujícími reklamu, zda je i nadále funkční zásada „země původu vysílání“ a v neposlední řadě jak jsou účinná opatření na podporu děl evropské produkce. Případné schválené změny by mohly během cca tří let ovlivnit i mediální legislativu v České republice.

V oblasti samoregulace byly v České televizi nově započaty práce na **labellingu** pořadů. Na základě pokynu generálního ředitele v roce 2014 připravil Úsek mediálního práva ve spolupráci se zaměstnanci programu, techniky, IT a výroby pravidla o klasifikaci a označování pořadů ve vysílání České televize, podle nichž se experimentálně postupuje od

1.9.2014. Cílem je předcházet nepředvídaným a překvapivým situacím při sledování pořadu a umožnit rodičům rozhodnout se podle individuální vyspělosti dítěte a svými hodnotami, zda dítěti povolí sledování pořadu či nikoliv, případně, zda budou sledovat pořad s ním. Pravidla jsou průběžně ověřována a hodnocena a na základě zpětné vazby navrhuje hodnotící komise generálnímu řediteli optimální řešení.

Veškeré spory s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání zastupují od roku 2012 výhradně zaměstnanci Úseku mediálního práva. Stejně jako v minulém roce se osvědčila neformální a průběžná spolupráce s právníky v TS Brno a TS Ostrava a rovněž zpětná vazba s vedoucími zaměstnanci těchto studií. Skutečnost, že si Česká televize vede v posledních několika letech úspěšně ve správních řízeních a před soudy všech stupňů je ovlivněno i tím, že příslušní vedoucí pracovníci a zaměstnanci, kteří se podíleli na vzniku reportáží, pořadů a zařazování obchodních sdělení účinně spolupracují při přípravě podkladů pro příslušné správní řízení nebo soudní řízení. Stalo se samozřejmostí, že v případě ukončení sporu jsou informováni o jeho výsledku a pokud se vyskytne chyba, dostane se jim vysvětlení, aby se mohli příště vyvarovat chyby. Informaci rovněž obdrží vedoucí archivu, aby archiv mohl do databáze k příslušnému pořadu zaznamenat informaci o upozornění na porušení zákona.

Kromě dodržování právních předpisů a Kodexu České televize je velmi důležitá prevence. Jsem přesvědčena, že toto je nejdůležitější prvek, který se zasloužil o to, že došlo ke snížení počtu správních řízení a soudních sporů. Zaměstnanci zúčastnění na výrobě a vysílání pořadů a ostatních částí vysílání mají možnost konzultovat předem s Úsekem mediálního práva z oblasti vysílacích zákonů sporné problémy, týkající se výroby a vysílání pořadů a ostatních částí vysílání. Nejde však o to, že by se obsah vysílání měl řídit striktně podle právníků nebo snad, že by vysílání pořadu mělo být zakázáno, ale jde o to hledat a najít cesty, jak odvysílat pořad nebo ostatní část vysílání, aby se pořad nebo ostatní část vysílání dostala k divákovi v souladu s autorským, dramaturgickým nebo redakčním záměrem a příslušný zaměstnanec výroby a vysílání se mohl rozhodnout se znalostí věcí. Význam mají rovněž specializované semináře pro zaměstnance, které uspořádáme, pokud zjistíme, že některá ustanovení vysílacích zákonů činí v praxi opakovaně problémy. V roce 2014 se uskutečnily semináře pro zaměstnance výroby a vysílání pořadů, dále seminář pro zaměstnance zpravodajství a v závěru roku seminář pro zaměstnance obchodního úseku z aktuální judikatury k obchodním sdělením.

V roce 2014 se rovněž osvědčilo vydání *Pravidel předvolebního a volebního vysílání České televize v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu, které se konají dne 23. a 24. května 2014*. Tato pravidla vydal generální ředitel v souladu s Kodexem České televize a reflektovala základní ústavní principy a aktuální judikaturu, týkající se voleb, včetně principu odstupňované rovnosti. V roce 2014 byla rovněž vydána *Pravidla předvolebního a volebního vysílání v souvislosti s volbami do Senátu Parlamentu ČR a do zastupitelstev obcí, zastupitelstev městských obvodů a městských částí ve statutárních městech, do zastupitelstva hlavního města Prahy a zastupitelstev jeho městských částí, které se konají ve dnech 10. a 11. října 2014 (a druhé kolo voleb do Senátu 18. a 19. října 2014)*. Pravidla předvolebního a volebního vysílání jsou výsledkem spolupráce úseku mediálního práva, redakce zpravodajství a útvaru výzkumu programu a analýz a přispívají k právní jistotě a transparentnosti výroby a vysílání České televize bezprostředně před volbami a v době voleb.

V zájmu transparentnosti a právní jistoty před volbami a v době voleb a za účelem splnění zákonné povinnosti České televize, vyplývající ze zákona o volbách do Evropského parlamentu, vydal generální ředitel Česká televize *Procedurální a technické podmínky pro využití zákonem vyhrazeného bezplatně poskytnutého vysílacího času pro kandidující politické strany, politická hnutí a koalice do Evropského parlamentu v roce 2014 ve vysílání České televize*. Tyto podmínky reflektovaly platnou právní úpravu, včetně principu absolutní rovnosti kandidujících subjektů.

Úsek mediálního práva participuje na samoregulační činnosti v rámci Asociace televizních organizací, jejíž je Česká televize členem. V roce 2014 samoregulační komise této asociace posuzovala spot jedné politické strany, která kandidovala ve volbách do Evropského parlamentu a shledala, že spot obsahuje některé závažné prvky a doporučila spot do televizního vysílání nezařazovat. S Českou televizí nebylo v roce 2014 v souvislosti se shora uvedenými volbami vedeno žádné správní řízení ani žádný soudní spor.

2. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Česká televize jakožto povinný subjekt podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů zajišťovala během kalendářního roku 2014 přístup veřejnosti k informacím vztahujícím se k její působnosti, a to prostřednictvím webových stránek www.ceskatelevize.cz, písemně, elektronicky, telefonicky a osobně.

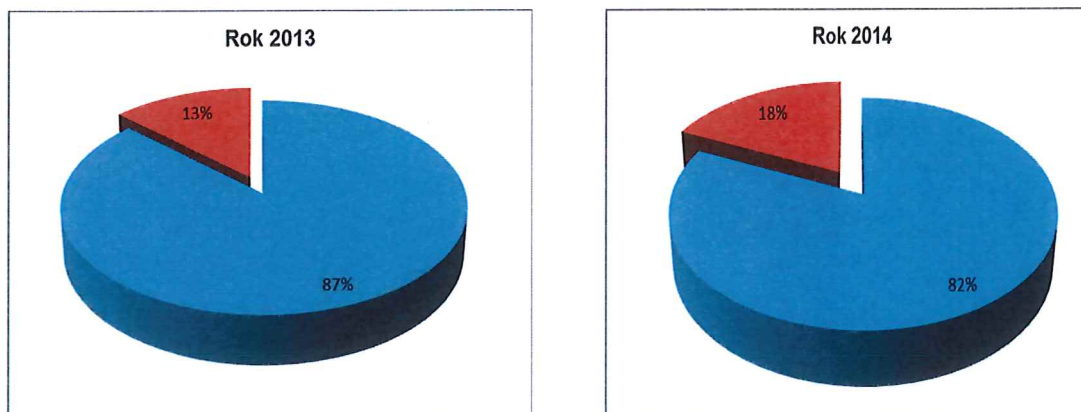
Česká televize zveřejňuje v souladu s ust. § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů tuto zprávu o své činnosti v oblasti poskytování informací za rok 2014:

Počet vyřizovaných žádostí o poskytnutí informace	63
<i>z toho obdržených v roce 2014</i>	57
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	15
<i>z toho rozhodnutí o odmítnutí části žádosti</i>	4
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí	6
Celková výše výdajů vynaložených v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, včetně nákladů na zaměstnance České televize a nákladů na právní zastoupení	0 Kč
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0
Počet stížností podaných podle ust. § 16a zák. č. 106/1999 Sb.	0

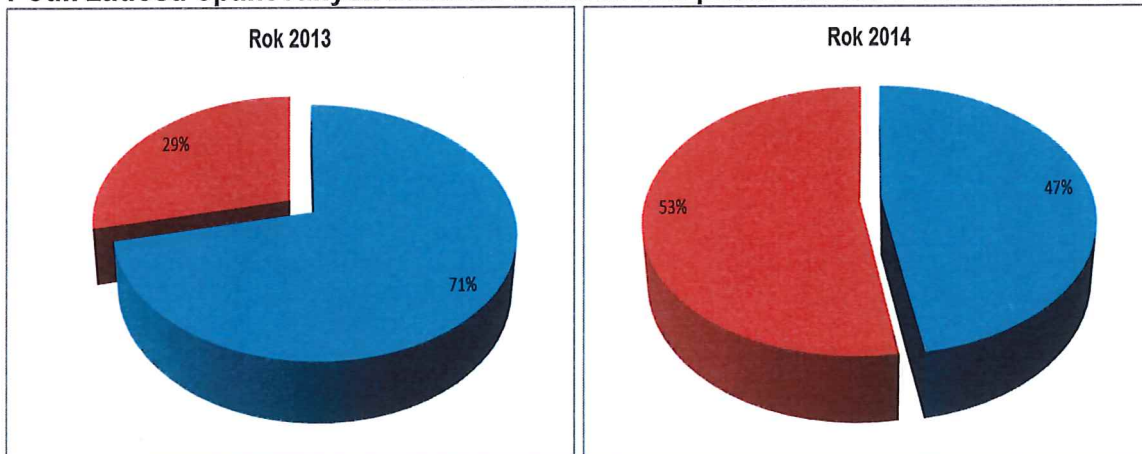
V roce 2014 se Česká televize zabývala celkem 63 žádostmi o poskytnutí informace, z toho 57 žádostí bylo České televizi doručeno v roce 2014. Z celkového počtu žádostí vyřizovalo jednu TS Ostrava, TS Brno žádnou. Právnícké osoby podaly v tomto roce celkem 18 nových žádostí o poskytnutí informace, 39 žádostí obdržela Česká televize od fyzických osob.

V roce 2014 se však podstatně zvýšil počet žádostí tzv. opakovaných žadatelů (tj. osob, které v daném kalendářním roce podaly více než jednu žádost o poskytnutí informace). Na 57 nově doručených žádostí tak připadalo pouze 33 žadatelů, z toho v 6 případech šlo o opakované žadatele. Ti v roce 2014 stáli za více než 30 žádostmi. Mezi opakovanými žadateli nicméně existují co do počtu žádostí značné rozdíly. Česká televize např. eviduje od jedné fyzické osoby celkem 6 žádostí, od jedné právnícké osoby dokonce 13 žádostí. Ostatní opakovaní žadatelé podali po dvou až čtyřech žádostech. Zatímco podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů oproti roku 2013 nijak výrazně nestoupl, markantně vzrostl počet žádostí, které tito žadatelé podávají: v roce 2013 se žádosti opakovaných žadatelů podílely na celkovém počtu žádostí pouze 29 %, v roce 2014 tvořily tyto žádosti více než 53%.

Procentuální podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů v letech 2013 a 2014 (modře žadatelé s 1 žádostí, červeně žadatelé, kteří podali 2 a více žádostí)

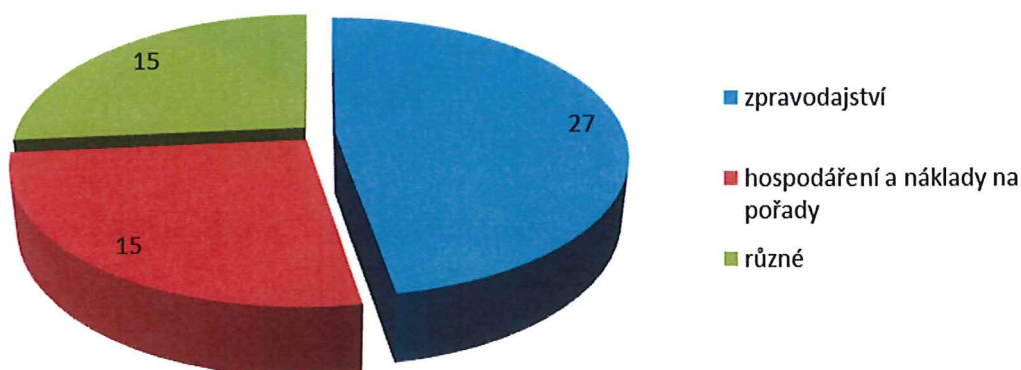

Podíl žádostí opakovaných žadatelů na celkovém počtu žádostí v letech 2013 a 2014

Žádosti se týkaly různých oblastí činnosti České televize. Nejčastěji se žadatelé ptali na otázky související s předvolebními průzkumy a se zpravodajstvím České televize. Žadatele zajímaly ale také další skutečnosti: výběr televizních poplatků, náklady vynaložené na výrobu konkrétních pořadů, platy a odměny zaměstnanců České televize nebo pravidla České televize pro nakládání s nemovitostmi. Objevily se rovněž dotazy související s novými médii a informačními systémy používanými v České televizi.

Předmět žádostí o poskytnutí informace v roce 2014

V roce 2014 rozhodoval generální ředitel České televize celkem o 6 odvoláních proti rozhodnutí České televize. V 5 případech generální ředitel rozhodnutí České televize potvrdil a odvolání zamítl, v jednom případě rozhodl tak, že část rozhodnutí České televize zrušil a věc vrátil České televizi k novému projednání, ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil. V roce 2014 nebyla České televizi účinně doručena žádná stížnost podle ust. § 16a InfZ. Česká televize nicméně obdržela několik podání takto označených, které však nesplňovaly náležitosti stanovené ust. § 37 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V jednom případě bylo podání posouzeno a vyřizováno jako nová žádost, v ostatních případech nebylo k těmto podáním v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu přihlíženo.

Česká televize v roce 2014 pokračovala také ve zveřejňování informací poskytnutých na základě individuálních žádostí na svých webových stránkách a ve vedení evidence obdržených žádostí.

Co se týká soudních sporů, evidovala Česká televize ke dni 31.12.2014 čtyři probíhající soudní řízení ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Dvě žaloby byly podány již v roce 2012, v roce 2014 došlo k zahájení řízení pouze ve dvou případech. V průběhu roku 2014 došlo u těchto řízení k následujícím změnám:

- a) v dubnu 2014 se uskutečnilo ústní jednání ve věci žaloby fyzické osoby proti rozhodnutí generálního ředitele ze dne 11.9.2012. Městský soud rozhodl usnesením tak, že se řízení přerušuje do doby, než bude známo rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 As 55/2012 - zda v případě kolize práva žadatele na informace s právem jiného subjektu na ochranu soukromí je nutno tato vzájemně si konkurující práva poměřit pomocí testu proporcionality.
- b) dne 20. května 2014 obdržela Česká televize rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 11 A 97/2012 ze dne 19. května 2014 ve věci žaloby fyzické osoby proti rozhodnutí generálního ředitele České televize ze dne 23.3.2012. Žadatel žádal o poskytnutí informace, jakou finanční částku Česká televize vynaložila v období od 4.1.2009 do 4.1.2010 v souladu s ust. § 47 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. (v platném znění), na podporu evropské nezávislé a současné tvorby, a to v rozsahu: údaj o počtu a délce odvysílaných děl, údaj o nákupu evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, včetně seznamu, obsahujícího název díla, jeho tvůrce (resp. prodejce) a výši kupní ceny pro každou z položek.

Městský soud žalobu zamítl s tímto odůvodněním: „...pouze pokud plní provozovatel vysílání povinnost dle ustanovení odst. 2, vzniká mu povinnost stanovená v § 47 odst. 1 písm. b) zákona o vysílání, tedy povinnost předložit Radě pro rozhlasové a televizní vysílání doklady, které prokazují, že vynaložil nejméně 10 % svého programového rozpočtu na výrobu nebo nákup evropských děl vyrobených nezávislými výrobci, včetně identifikace výrobců těchto děl. Pokud tedy žalobce plní povinnost dle odstavce 1, nevzniká mu povinnost předkládat doklady o výši vynaložených finančních prostředků na podporu evropské nezávislé a současné tvorby. Tuto skutečnost žalovaný v rozhodnutí dle soudu řádně odůvodnil. Z uvedeného je totiž patrné, že žalobci povinnost vést databázi ohledně vynaložených finančních prostředků za jednotlivá díla tak, jak ji požaduje žalobce, ze zákona nevznikla.

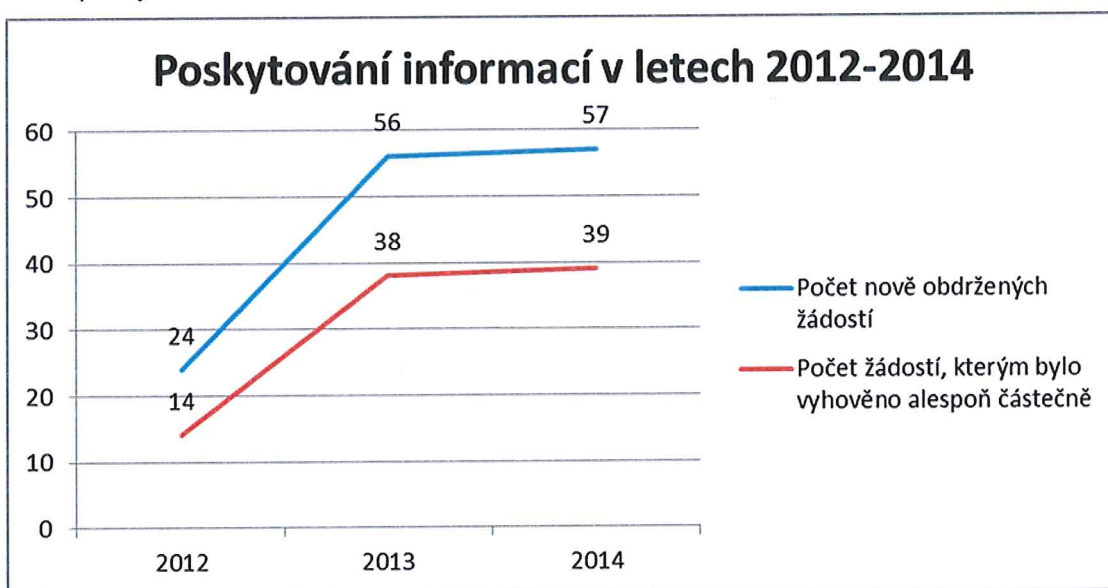
V daném případě má soud za to, že na projednávanou věc dopadá závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku ze dne 9. 2. 2012, čj. 1 As 141/2011-67, který uvedl, že odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.

Jak soud již shora uvedl, žalovanému nevznikla povinnost disponovat informacemi o výši finančních částek vynakládaných za uvedené období na podporu evropské nezávislé a současné tvorby, konkrétně informace o výši kupní ceny pro každou z položek

uvedených v žádosti. Aby mohl žádosti žalobce vyhovět, musel by vytvořit informaci zcela novou, a proto mu dle § 2 odst. 4 zákona o informacích povinnost požadovanou informaci nevznikla.“

Žadatel nicméně podal proti výše uvedenému rozsudku kasační stížnost a v současné době je věc předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

V roce 2014 se také ustálil počet doručených žádostí. Oproti roku 2012, kdy došlo meziročně k velkému nárůstu žádostí, byl v roce 2014 počet nově obdržených žádostí přibližně stejný jako v roce 2013. Česká televize se i nadále snažila o maximální otevřenost vůči veřejnosti a přistupovala k omezení práva žadatelů na informace pouze v případech, kdy to bylo podle zák. č. 106/1999 Sb. nezbytné. O tom svědčí také počet žádostí, kterým bylo alespoň z části vyhověno. Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na stránkách České televize nebo ve výroční zprávě, zaslala Česká televize žadatelům odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít, popř. odkázala na konkrétní pasáž výroční zprávy.

3. Ochrana osobních údajů

Úřad pro ochranu osobních údajů je správním úřadem pro oblast ochrany osobních údajů. Pokud zjistí, že došlo ke správnímu deliktu tím, že provozovatel televizního vysílání poruší zákaz zveřejnění osobních údajů, uloží pokutu až do výše 5 mil. Kč.

V roce 2014 nevedl Úřad na ochranu osobních údajů s Českou televizí žádné řízení a nebylo nutno podávat ani žádné vysvětlení.

Úsek mediálního práva spolupracoval i v letošním roce s interními útvary České televize, které se zúčastňují na výrobě a vysílání pořadů, zejména v oblasti registrací a konzultací v zájmu prevence.

4. Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti, ochrany dobrého jména právnické osoby

Tato soudní řízení mají soukromoprávní povahu a jsou zahajována na návrh fyzické nebo právnické osoby, pokud se cítí být dotčeny sdělením, které bylo uveřejněno v televizním vysílání a v některých případech i na webu České televize. Česká televize se dozví o tom, že žaloba byla podána až v okamžiku, kdy soud žalobu České televizi doručí.

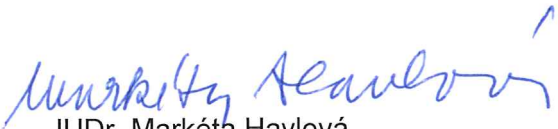
V roce 2014 bylo vedeno s Českou televizí celkem 40 soudních řízení. Z těchto 40 soudních řízení jich bylo nově zahájeno 14 s žalovanou částkou zaokrouhleně Kč 15 miliónů. Žalobci však někdy částky v žalobě nadsazují, což se zpravidla projeví již na konci řízení před soudem prvního stupně. Pro úplnost je třeba dodat, že s Českou televizí je nad to veden jeden soudní spor v USA, který se týká pořadu „13. komnata“. Dotčená osoba požaduje 100 mil. dolarů; věc zastupuje advokátní kancelář ve státě USA, kde je spor zažalován. Spor dozoruje externí advokátní kancelář, která průběžně informuje Českou televizi o stavu řízení. Ve věci dosud není pravomocně rozhodnuto, ale v první fázi řízení byla Česká televize procesně úspěšná. V České republice spor dosud žalován není.

V roce 2014 bylo ze 40 vedených soudních řízení pravomocně ukončeno 10. Až na jeden případ, který se týkal vulgárního vyjádření v pořadu odvysílaném v roce 2011, byla Česká televize zcela úspěšná, když nemusela uveřejnit žádnou odpověď ani žádnou omluvu ani zaplatit žádné finanční zadostiučinění.

Z období před rokem 2012 stále zbývá nerozhodnutých 6 sporů s celkově žalovanou částkou Kč 4,1 mil. V těch případech, kdy soudní spor trval 7 a více let, se Česká televize pokusila mimosoudně dohodnout na ukončení sporu.

Úsek mediálního práva průběžně spolupracuje s interními útvary, které se zúčastňují na výrobě a vysílání pořadů a zaměstnanci těchto útvarů spolupracují při přípravě podkladů pro soudní spory. Pokud je na základě podkladů zjištěno, že požadavek protistrany je oprávněný, snaží se Česká televize jednat s protistranou mimosoudně za účelem uvedení věci na pravou míru nebo přiměřené nápravy. Tímto způsobem se rovněž daří odvrátit některé hrozící soudní spory, které se jeví jako zjevně bezúspěšné. Vedoucí zaměstnanci samozřejmě dostávají zpětnou vazbu, aby se napříště vyvarovali případné chyby nebo nepřesnosti a je rovněž informován archiv pořadů.

V Praze 23. ledna 2015

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí úseku mediálního práva